

REDACTIONEEL

THEMANUMMER 1986: 'PARODONTOLOGIE'

Het vijftigjarig bestaan van de Nederlandse Vereniging voor Parodontologie is op zichzelf al een geldig motief om het Themanummer 1986 aan het betrokken vakgebied te wijden, want een jubileum verschaft een welkome gelegenheid om in het licht te stellen wat in een halve eeuw aan kennis en inzicht is verworven en welke wensen desondanks nog on vervuld bleven. Immers ook thans worden de inmiddels bereikte preventieve en therapeutische mogelijkheden nog niet zo efficiënt benut als met de huidige stand van de wetenschap en de dienovereenkomstige eisen voor een optimale mondgezondheid van de bevolking overeenkomt. De ontwikkelingen van de laatste decennia hebben echter tot deze discrepantie geleid.

Tastte men in 1936, het jaar van oprichting van wat toen nog Nederlandsche A.R.P.A. heette, omtrent oorzaken, aard en behandeling van parodontale afwijkingen nog grotendeels in het duister, na de Tweede Wereldoorlog is de kennis in steeds sneller tempo toegenomen. Dit betekende niet alleen een stimulans voor de wetenschappelijke onderzoekers, ook de practici hebben een steeds sterker groeiende belangstelling getoond, zodat de parodontologie allengs een centrale plaats in het geheel van tandheelkundige bemoeiingen is gaan innemen.

Een logisch gevolg is een nog steeds stij-

gend aantal leden van de Nederlandse Vereniging voor Parodontologie, een voortdurend wassende stroom van publikaties en in verband daarmee een groeiend aantal specialistische tijdschriften. Op zichzelf een verheugende ontwikkeling, die in principe volop gelegenheid biedt tot vermeerdering van kennis en bekwaamheid. Maar er is een niet te miskennen keerzijde: zelfs de meest geïnteresseerde is niet langer in staat de literatuur bij te houden, te meer niet omdat veel researchverslagen betrekking hebben op detailproblemen die aan een onderzoekgebied als dit, met zoveel facetten (microbiologische, pathologisch-anatomische, immunologische doch ook operatief-technische, om maar enige voorbeelden te noemen) inherent zijn. Daar komt nog bij dat de onderzoekers lang niet altijd tot eensluidende uitspraken komen, zodat er op alle fronten nog genoeg twistpunten overblijven.

De practicus, die zijn patiënten graag het beste wil geven, raakt door een en ander licht het spoor bijster. Hij wordt weliswaar geregeld overspoeld door een nieuwe stroom informatie, maar die geeft hem toch niet de kennis die hij zoekt. Zoals de huidige voorzitter van de Schweizerische Parodontologische Gesellschaft, Dr. Max Leu, het in zijn inaugurele toespraak verwoordde: 'Wir ertrinken in Information, aber dürsten nach Wissen.' En als het de

practicus aan geïntegreerde kennis ontbreekt, hoe kan hij dan zijn patiënten op de juiste wijze motiveren tot hun bijdrage aan een gezond parodontium? Het is dus voor de praktizerende tandartsen, die hun kennis voor een groot deel uit boeken en tijdschriften moeten putten, een dwingende noodzaak, dat uit het ingewikkelde mozaïek van niet altijd samenhangende gegevens op gezette tijden heldere samenvattingen worden geboden door gespecialiseerde deskundigen die in staat zijn deze gegevens te schiften, te ordenen en er zodanige overzichten van samen te stellen, dat de practicus een duidelijk beeld krijgt van de huidige stand van zaken. Alleen zo kan hij het juiste spoor weer vinden.

De Redactie, zich bij voortdurend van haar verplichtingen ten aanzien van gedegen informatieverschaffing bewust, heeft ook in dit Themanummer getracht in leemten, als bovengenoemd, te voorzien. Een aantal deskundigen is bereid gevonden om verschillende facetten van dit vakgebied te belichten met het doel tegemoet te komen aan het verlangen van velen. De Redactie hoopt dat de inhoud van deze aflevering mag bijdragen tot geïntegreerde kennis van de door recent onderzoek gecreëerde mogelijkheden tot preventie en therapie van parodontale aandoeningen.